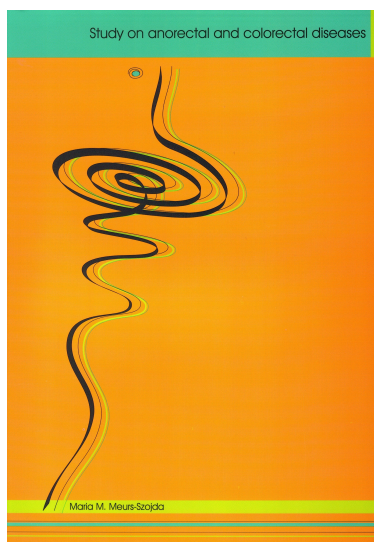

Samenvatting van het proefschrift

M.M. Meurs-Szojda

"Study on anorectal and colorectal diseases"

Promotie datum: 14 december 2009

Vrije Universiteit van Amsterdam

Promotor:

Prof.dr. C.J.J. Mulder

Co-promotor:

dr. R.J.F. Felt-Bersma

Het doel van de studies in dit proefschrift was de epidemiologie, diagnostiek en therapie van anorectale en colorectale aandoeningen te onderzoeken. Om dit doel te bereiken hebben wij een aantal onderwerpen bestudeerd.

Anorectale klachten zijn buitengewoon hinderlijk en kunnen sociaal isolerend zijn. Zij vormen een bron van frustratie voor zowel patiënten als artsen. Wij hebben onderzocht welke van de verwijzingen voor AFO van patiënten met anorectale klachten daadwerkelijk geïndiceerd zijn, teneinde een diagnose te kunnen stellen met vervolgens therapeutische consequenties.

Anorectaal functie onderzoek heeft alleen therapeutische consequenties voor sommige diagnosen. Goede educatie en kennis van anorectale aandoeningen is belangrijk voor de juiste behandeling en/of geïndiceerde verwijzing.

De behandeling van fecale incontinentie vormt een groot probleem en is vaak teleurstellend. Temperatuur-gecontroleerde radiofrequente energie (SECCA) is relatief nieuwe therapeutische methode met de gunstige resultaten.

Irritable bowel syndrome (IBS) is een invaliderende veel voorkomende functionele aandoening. IBS heeft een groot spectrum van symptomen, maar heel specifieke symptomen ontbreken. Hierdoor kan IBS heel gemakkelijk andere ziektes simuleren in de (onder)buik, en zo vertraging veroorzaken in de diagnostiek en juiste behandeling.

Goede samenwerking tussen gynaecoloog en maag-, darm- en leverarts is onmisbaar voor de vele vrouwen met endometriose en bijkomende IBS of chronische obstipatie. Bij deze patiënten kan een consult bij de maag-, darm-, en leverarts in een verbetering van de klachten resulteren.

De prevalentie van diverticulose is de laatste decennia gestegen. Diverticulose neemt toe met de leeftijd en wordt geschat op minder dan 10% onder de 40 jaar en neemt bij toe bij 65 plussers tot 60-70%. Hierdoor neemt de prevalentie van diverticulitis ook toe. In de literatuur wordt een relatie tussen diverticulose/diverticulitis en colorectaal carcinoom gesuggereerd. In onze studie werd geen associatie tussen patiënten met poliepen en aan afwezigheid van diverticulose gevonden. Diverticulose en diverticulitis vormen geen risico voor colorectaal carcinoom.

Goede medewerking van de patiënten is een belangrijke factor voor succesvolle colorectale diagnostiek en behandeling van chronische aandoeningen als obstipatie.